

Midsommervisen

Tekst: Holger Drachmann, 1885

Melodi: P.E. Lange-Müller, 1885

1.
Vi elsker vort land,
når den signede jul
tænder stjernen i træet
med glans i hvert øje,
når om våren hver fugl
over mark, under strand
lader stemmen til
hilsende triller sig bøjede;
vi synger din lov
over vej, over gade,
vi kranser dit navn,
når vor høst er i lade,
I: men den skønneste krans
bli'r dog din, Sankte Hans!
den er bunden af sommerens
hjerter så varme, så glade :I

3.
Vi elsker vort land,
og med sværdet i hånd
skal hver udenvælts fjende
beredte os kende,
men mod ufredens ånd
over mark, under strand
vil vi bålet på fædrenes
gravhøje tænde;
hver by har sin heks,
og hvert sogn sine trolde,
dem vil vi fra livet
med glædesblus holde,
I: vi vil fred her til lands,
Sankte Hans, Sankte Hans!
den kan vindes, hvor hjerterne
aldrig bli'r tvivlende kolde :I

2.
Vi elsker vort land,
men ved midsommer mest,
når hver sky over marken
velsignelsen sender,
når af blomster er flest,
og når kvæget i spand
giver rigeligst gave til
flittige hænder;
når ikke vi pløjer
og harver og tromler,
når koen sin middag
i kløveren gumler;
I: da går ungdom til dans
på dit bud, Sankte Hans!
ret som føllet og lammet,
der frit over engen sig tumler :I

4.
Vi elsker vort land,
og vi hilser den drot,
som har prøvet og valgt
sig den rette fyrstinde;
på hans eventyrslot
kan hver kvinde, hver mand
et eksempel for livet
i kærlighed finde!
Lad tiderne ældes,
lad farverne blegne,
et minde vi vil dog
i hjertet os tegne;
I: fra sagnrige nord
går en glans over jord!
Det er genskær af vidunder-
landets fortryllende enge :I

Sankt Hans Aften ved Sømosen

Tirsdag den 23. juni 2015

Program (ca. tider)

- 19.30** Åbning med telt, musik og salg af hapsdog, øl og vand.
- 20.00** Grundejerforeningen Højergaards formand Erik Agerholm byder velkommen.
- 20.30** Sommeraftenstemning og fællessang med akkompagnement/underholdning ved pianist Torsten Søgaard.
- 21.00** Båltale ved sognepræst Niels Jørgen Fogh. Bålet tændes. Midsommervisen synges.
- 22.00** Afslutning ved Erik Agerholm.

Vand, øl og hapsdogs kan købes til rimelige priser i bålpladsens telt.

Tag tæppe eller klapstol med, hvis I vil sidde ned.

Sangene er trykt på de efterfølgende sider.

Velkommen

til grundejerforeningernes Sankt Hans arrangement

Herligt, en sommernat

*Tekst: Johan Ludvig Heiberg, 1828
Melodi: Fr. Kuhlau, 1828*

Herligt, en sommernat
drage til elverkrat,
hvile ved kilden den svale.
Luna sit sølverbånd
snor om Endymion,
spejder i busk og i dale.

Møder en nymfe dig,
lad hende skøtte sig,
jæger, o lad hende fare!
Husk, at Aktæon fik
straf for et dristigt blik,
Jæger, o tag dig i vare!

Gå på den sikre vej,
sværm og forvild dig ej,
jæger, i agt du dig tage!
Men har du tabt vort spor,
lyt til vort jægerkor,
det skal dig kalde tilbage.

Se, det summer af sol over engen

*Tekst: Holger Drachmann, 1897
Melodi: Paul Hellmuth, 1916*

Se, det summer af sol over engen,
honningbien vil fylde sin kurv,
og der pusles ved bordet og sengen
af den fattigste sissen og spurv;
og der jubles hele dagen,
men mod kvælden bli'r alting så tyst,
våren synger sin sang, det er sagen,
og mit hjerte bli'r voks i mit bryst.

Der er sølvklang i majbækkens vove,
Gyldent skær gennem aftenen lang,
hver en grøft bliver blomstrende skove
langs den kornrige, bølgende vang;
disse bølger, o, de stiger
med min sjæl over solskyens rand,
rundt i verden er dejlige riger,
ingen vår som en maj i vort land!

I skovens dybe, stille ro

*Tekst: Fritz Andersen, 1964
Melodi: Folkemelodi*

I skovens dybe, stille ro,
hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted mangan gang
til fuglens glade sang,
der er idyllisk stille fred
i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

Hør landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund,
end kvidrer lidt en stund.
I mosen kvækker højt en frø,
stærkt damper mark og sø,
nu klokken tier, - aftnens fred
sig stille sænker ned.

Jeg ser de bøgelyse øer

*Tekst: Lauritz Christian Nielsen, 1901
Melodi: Thorvald Aagaard, 1935*

Jeg ser de bøgelyse øer
ud over havet spredt,
så skært og skønt i solen,
som jeg aldrig har set.
Jeg ved det, som de ligger der,
så er der kun så kort
fra grænse og til grænse,
men dette land er vort.

Jeg ser de slægter, som gik hen,
mens hundredåret skred,
som vandt på Kongedybet,
som under Dybbøl led;
de elsked ungt, de drømte langt,
de så kun alt for kort,
men frem af dem stod folket.
Og dette folk er vort.

Og derfor bøjer vi vort sind,
hvor vi i verden går,
med længsel mod de strømme,
som disse kyster når,
og derfor samler vi hvert navn,
som steg af folkets jord;
i dem vor fortid leved,
af dem vor fremtid gror.

Jeg ved, hvor der findes en have så skøn

*Tekst: Mads Hansen, 1870
Melodi: J.A.P. Schulz, 1790*

Jeg ved, hvor der findes en have så skøn,
hvor søen er blå, og hvor skoven er grøn,
hvor fuglene bygger i løv hækkens ly
og flyver hver morgen med sang over sky.

Og midt i den friske og gyngende sø,
der dukker af dybet den dejligste ø,
og søen af prægtige skibe er fuld –
og øen af frugt og af blomster og guld.

Der danse småpiger med blomster i hat,
en rød og en hvid har på brystet de sat,
og drengene lege med harpe og sværd
og synge så glade om danemænds færd.

Se ud over dal, over mark, over sund,
så ser du en have med løvsal i lund,
med blomster i enge og sølvspejl i vand,
og haven er Danmark, vort fædreland.